

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Στὸ τέλος τοῦ περασμένου Αὐγούστου, ἔγινε ὀκτώ Σάλτσιμπουργκ ἕνα συνέδριο, ὅπου παραβρέθηκαν οἱ ἀντιπρόσωποι 28 ἔθνων, ἀπ' ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη γιὰ νὰ συζητήσουν σχετικὰ μὲν τὴν ἴδρυσή μιᾶς διεθνούς μουσικῆς Ὀλυμπιάδας, ποῦ πρόκειται νὰ ἐγκαινισαστοῦ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1951.

Ἡ ἰδέα ἡ καλύτερα τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ, νὰ ἀντιπαρτάξουν, στοὺς ἀθλητικούς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοὺς καλλιτεχνικούς, χάρη στοὺς ὁποίους σπουδαστές ὅλου τοῦ κόσμου ἐνωμένοι κάτω ἀπὸ τὴν παγκόσμια γλῶσσα τῆς μουσικῆς θὰ μποροῦν νὰ ἔρχονται σ' ἐπαφή μὲσα στὸ πνεῦμα διχί μὴν ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, ριζοβόλησ, σ' αὐτὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια, στὸ μυαλό μιᾶς Ἐπιτροπῆς Ἀγγλων ἐμπειρογνομόνων τῆς μουσικῆς. Καὶ νῦν, τῶρα κινητοποιήθηκαν ὅλα τὰ ὄργανοι καὶ τεχνικὰ μέσα γιὰ νὰ βάλουν τὰ σχέδια εἰς πρᾶξιν. Ἐξασφαλίστηκε ἡ συνεργασία καὶ συνδρομὴ τῆς **U.N.E.S.C.O.** καὶ πολλῶν χωρῶν καὶ στὴν πρόσφατη διεθνῆ συνέλευση ταχτοποιήθηκαν κ' ὅλα πολλὰ λεπτὰ ζητήματα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐξ πολλὰ σημεῖα ἡ μουσικὴ Ὀλυμπιάδα θὰ βασιεῖσι στ' ἀχνάρια τῶν ἀθλητικῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Κάθε ἔθνος ποῦ θὰ παίρνει μέρος σ' αὐτούς, θὰ στέλνει 3 ἀντιπρόσωπους γιὰ τὸ διοικητ. συμβούλιο καὶ 2 συμβούλους γιὰ τὴν διατηρητὴ ἐπιτροπὴ. Στὸ μεταξὺ μερικὰ ἄλλα ἔθνηκά συνέδρια θὰ μποροῦν νὰ διοργανώσουν τὸ κῆνα στὴ χώρα του προκριματικούς ἀγῶνες ποὺ οὐ νικητὴς τους θὰ εἶναι ἰκανοὶ νὰ λάβουν μέρος σ' αὐτὴ τὴ διεθνή ἀμιλλα. Ἡδὴ σχηματίσθηκαν 12 τέτοια ἔθνηκά συνέδρια.

Γιὰ τὸς ἀρχαίους Ἕλληνας ἡ λέξις «Ὀλυμπιάς» ἀντιπροσώπευε περίοδο ἀπὸ πέντε χρόνια, ὅσο δηλ. χρονικὸ διάστημα μεσολαβοῦσε ἀπὸ τὸν ἕνα ἑορτασμὸ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ὡς τὸν ἄλλο. Ἡ μουσικὴ δὲ μὴς Ὀλυμπιάδα θὰ κλείνει τὸν κύκλο τῶν ἐτῶν μὲ μιὰ ὀριζμένη μόνον περίοδο δράσεως κάθε χρονιά. Τὸν πρῶτο χρόνο θὰ γίνουσι διαγωνισμοὶ χωροδικῶν συγκροτημάτων καὶ σολίστ μονοῶν. Συνάμα θὰ ἐκτελεστοῦν κομμάτια ἀπὸ λαϊκὰ συγκροτήματα, αὐτὰ ἑμὴς διχί μὲ χαρακτηριστὴ διαγωνισμῶν. Τὸ δεύτερο ἔτος ἡ ἀμιλλα θὰ περιορίζεται τὸν χορὸ καὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ. Κατὰ τὸ τρίτο ἔτος θὰ γίνῃ οἱ διαγωνισμὸς μουσικῆς σύνθεσης, ποῦ θὰ ἀποτελεῖται καὶ τὸ κέντρον τοῦ γενικοῦ ἀνδιαφέροντος.

Μέσα στὰ γενικὰ αὐτὰ σχέδια περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀνέγερση ἑνὸς «Ὀλυμπιακοῦ Οἴκου», ποῦ ποτεῖται, ὅτι θὰ εἶναι ἴτιμος κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἰούλιον. Ὁ Οἶκος αὐτὸς θὰ ἔχει μὴ αἰθουσα συναυλιῶν γιὰ ἀκροατήριον 3.000 ἀκροατῶν, μὲ διεθνή μουσικὴ Σχολή, ὅπου μαθητὴς ἀπ' ὅλων τὸν κόσμῳ θὰ μποροῦν εἰς μόνον νὰ μελετοῦν ἀλλὰ καὶ νὰ ζοῦν μαζῶν, καὶ διάφορα ἄλλα κτίρια.

Λόγω οἰκονομικοῦ ἐπιβάλλου γιὰ τὴν ὥρα ὃ «Ὀλυμπιακὸς Οἶκος» νὰ γίνῃ ἀπὸ ζῶλο. Στὴν ἀντιστάθμισμα ἑμὴς θὰ δοθεῖ ἰδιαίτερη, φροντίδα τῶν αἰσθητικῆς πλευρᾶς τῆς οἰκοδομῆς (σχέδιο, διαίρεση, διακόσμηση κλπ.) καὶ στὰ μέσα ἀνεση ποῦ θὰ διαθέθῃ, γιὰ νὰ προσφέρει ἔτσι στοὺς φιλοξενουμένους τῆς μιᾶς ἐχάριστην διαμονήν. Πλατεῖα π.χ. καὶ εὐρύχωρα παρὰ

θῶρα θὰ ἀφίνου νὰ ἀνοίγεται ἐλεύθερο τὸ θέαμα τοῦ Κάστρου, ποῦ τὴ νόχτα λάμπει φωταγωγημένο. Ἡ ὑπέροχη τοῦτῃ θέα, ἡ γοητευτικότερη ἴσως σ' ὅλο τὸ Σάλτσιμπουργκ, θὰ χρημεύσει εἰδικὰ στὴ σκηνοθετήσῃ μελοδραματικῶν ἔργων.

Ἐπὶ πλέον εἶθε τὸ φῶς ἕνα τριμηνιαῖον περιοδικόν, μὲ πολλὰ ἐνδιαφέροντα ὄλη: Ἡ Ὀλυμπιάς ποῦ γιὰ πρῶτῃ φορά ἐκδόθηκε τὸν περασμένον Μάρ. Ἐκτός ἀπὸ τὸν καθαρὰ εἰδησιογραφικὸν χαρακτήρα τῆς ἡ Ἐπιθεώρηση αὐτὴ θὰ ἔχει καὶ σκοπὸ προπαγανδιστικὸν τῶν ἰδεῶν τῆς Ὀλυμπιάδας, καθὼς καὶ ἐμφάνιση διεθνῆ, γιὰτι τὰ ἄρθρα τῆς θὰ εἶναι γραμμένα σὲ διάφορος γλώσσας.

Τὸ δεύτερο ἑμὴς φύλλον τῆς Ἐπιθεώρησης αὐτῆς ποῦ μόλις βγήκε, (καὶ ποῦ συνεχίζει νὰ ἐξηγεῖ τοὺς σκοποὺς τῆς Ὀλυμπιάδας), εἶναι γραμμένον μόνον Ἀγγλικὰ, ὅν καὶ περιέχει ἄρθρα γιὰ τὴ σύγχρονῃ μουσικῇ σταλμένα ἀπὸ τῆς Ἰνδίας, τῆς Νοτ. Ἀφρικῆς, Αἴγυπτος, Ταυρκία, Αὐστρία, Πορτογαλία, Κούβα καὶ Ὀλλανδία (ἄλλες χώρες θὰ παρουσιασθοῦσι εἰς ἄρθρα τῶν ἐπομένων φύλλων).

Τὸ φύλλον τοῦτο περιέχει ἀκόμα καὶ διάφορα ἄρθρα γιὰ τὴ λαϊκὴ μουσικὴ μελέτες γιὰ τὴν Ἀγγλικὴ μουσικὴ παρέδση καὶ σχόλια γιὰ τὴν Ἀρπαγὴ τῆς Λουκερίας τοῦ Μπριττεν ποῦ παίχτηκε στὸ φετινὸν φεστιβάλ τοῦ Σάλτσιμπουργκ.

Μὲ τὴν ἐλευθρία εἰκονογράφησῃ τῆς, τὴν εἰδησιογραφικὴ τῆς εὐρύτητα ἀλλὰ καὶ τὴ κοινή τιμὴ τῆς ἡ Ἐπιθεώρηση αὐτὴ θὰ προσελκύει ἀσφαλὸς εἰς μέγα βαθμὸ τὸ ἀναγνωστικὸν κοινόν.

Φυσικὰ τὸν πρῶτον διεθνή συνέλευση παρουσιάσθηκαν πολλὰ καὶ πομπήλοκα προβλήματα. Ἀκόμα καὶ σχετικὰ μὲ τὴν χρησιμοποίησῃ τοῦ ὀνόματος Ὀλυμπιάς φάνηκαν κάποιες δυσκολίες. Κι' αὐτὸ γιὰτι καὶ ὃ ἰδρυτὴς τῶν ἀθλητικῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων βορῶνος **Coubertin** εἶχε δοῦσι ἀπὸ ἀρχικὸν ποῦ σχέδιο καὶ καλλιτεχνικοαἰσθητικῆς χροιάς, γιὰ νὰ πετύχῃ ἔτσι μιὰ ἰσορροπία κοριοῦ καὶ πνευματικῶν, πράγμα ποῦ ποτὲ δὲν ἀμείλησαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας. Αὐτὰ βεβαίον συνέβαιναν τὸ 1896. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιμενεῖ κανεὶς ἐπ' ἄπειρον τὴν ὀλοκλήρωσῃ τοῦ ἀρχικοῦ σχεδιοῦ τοῦ **Coubertin**, πρέπει νὰ λείψουν οἱ ἐνδοασιοὶ στὸ σημεῖο τοῦτο.

Ἄλλο πάλι πρόβλημα ἦταν τὸ ὅν ἡ μουσικὴ Ὀλυμπιάδα θὰ μετακινεῖται ἀπὸ χώρα σὲ χώρα, ὅπως ἡ ἀθλητικὴ. Γιὰ τὴν ὥρα λέγεται νὰ μείνῃ στὸ Σάλτσιμπουργκ. Καὶ ἀληθινὰ γιὰ ὅποιον γνώρισε τὴν πόλη αὐτὴ εἶναι ὃ ἰδεῶν τὸς ποῦ τὸς σπουδαστῆς τῆς μουσικῆς.

Ὅπως κ' ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, δύο βασικὲς ἀρχές θὰ διέπουν τὴν ἄλη κίνησῃ. Πρῶτον, ὅτι καθὸ ἀρχικὸν σχέδιο θὰ ὑπόκειται εἰς συνεχῆ ἐξέλιξη, καὶ φεβὸ λάθη καὶ ἀτέλειες εἶναι πάντοτε συνουφασμένες μὲ κάθε προσπάθεια. καὶ δεύτερον, ὅτι τὸ βασικὸ ἰδανικὸ τῆς μουσικῆς Ὀλυμπιάδας ποῦ τὸν δὲ ἀνίστη κ' αὐτὸ γιὰτι θὰ λειτουργήσῃ μὲσα σ' ἕνα πνεῦμα διχί τῶν ἀμιλλας, ὅσο παγκόσμιος φιλίας καὶ κατανοήσεως καὶ ὅσο θὰ εἶναι δυνατόν, θὰ προσπαθεῖ νὰ δυναμώσει λίγο λίγο τοὺς διεθνέεις δεσμοὺς τῆς μὲ τὴ βοήθεια τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐξέφωσῃ τῶν πνευματικῶν καὶ διχί μὲ τοὺς διαιετικὸς συγκατανοήσεως καὶ τῆς ἐπιβραβεύσεως. Ὁ κύκλος τῶν πρωτοπόρων εἶναι γιὰ μᾶτος αἰσιοδοξία. Μὲ τὸς ὄψλη ἰδανικὰ καὶ τὴν πλεῖστα ὑποστηρίξει ποῦ βρισκοῖ κανένας καὶ μὲ τὰ σχέδια ποῦ ἀπὸ τῶρα ἡ φαρμαγὴ τους ὅλο καὶ προχωρεῖ. ἔγινε κ' ὅλα ἕνα μεγάλον βήμα πρὸς τὴν πραγματοποιήσῃ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἰδανικοῦ.

Μετάρ. ΚΑΕΟΠΑΤΡΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ